

SZIVACS

Egyetemünk egyik jeles karán immáron fél éve, hogy belső felújítási munkálatokat végeznek. Legnagyobb örömünkre az utóbbi két hétben ehhez csatlakozott a homlokzat tatarozása is. Ki ne örülne ezeknek a munkálatoknak, még akkor is, ha szorgalmi időben történik, amikor szemünk láttára csinosodik, újul kissé elhanyagolt épületünk. Természetesen, ezt a fajta munkát nem lehet zaj és piszok nélkül végezni, ezt mindenki tudja. A kopácsolás, fűrés, faragás és a munkások túlaradó jókedve zavarja is néha az előadásokat, de már ezt is megoszoktuk.

Az oktatást leginkább a szivacs hátráltatja, melynek bolti beszerzési ára 6, azaz hat forint. Hogy hogyan kerül ide a szivacs? Hát így: legalább egy éve, hogy a kar egyetlen tantermében sincs tábláról szivacs. Kréta még csak akad, ha egy-egy agilisabb oktató leküld valakit érte a portára (mert a kréta sem jön fel ám magától az emeletre). De ezzel csak magának okoz problémát, ugyanis ha egyszer irt, vagy rajzolt a táblára, azt le is kell né-

ha törölni. Ez pedig szinte megoldhatatlan feladat. Professzorok állnak tanácstalanul körbeteintgetve a teleírt tábla előtt, nem tudva, mitévők legyenek. Szerencsére már régebben elterjedt a papírsebkdő, ami szükségmegoldásból táblatörésre is alkalmas. Oktatóink kréporfelhőbe burkolózva papírsebkdővel maszatolják a táblát, mert tökéletesen letörölni képtelenség. Jobb esetben egy udvarias hallgató besegít a műveletbe, már csak az illendőség kedvéért is.

Igy azután halmozódnak a táblákon az ismeretek, vissza-pisszáköszönnek egy hónappal korábbi órák maradványai. Oktatóink többsége már feladta a küzdelmet és mellözi a szemléltetést. Igazuk van, végül is nem lehet sokáig győzni papírsebkdővel a táblatörést...
— oszi —

KÉT HÍR ÉS...

A Forradalmi Ifjúsági Napok és a Költészet Napja alkalmából „Tavaszi Magyarországon” címmel zenés irodalmi műsort rendeztek a József Attila Kollégium nagytermében március 27-én. A műsorban József Attila, Radnóti Miklós, Petőfi Sándor verseit a Radnóti Irodalmi Kör tagjai tolmácsolták az érdeklődőknek, akik nagy tetszéssel fogadták a lelkes csoport előadását.

Háromnapos kirándulást szerveztek az Eötvös Loránd Kollégium lakói március 21—22—23-án, melyen 32 hallgató vett részt. A jó hangulatú kirándulás résztvevői megismerkedtek Debrecen nevezetességeivel, majd a Mátra hegység szépségeiben gyönyörködtek. A program keretében meglátogatták a sárospataki Rákóczi várat és néhány órát töltöttek Széphalmon, a Kazinczi kúrián.

Két hír! Az újságíró nem mindig tulajdonít az ilyenfajta hírek-

nek jelentőséget. A legalapvetőbb információt tartalmazzák, és semmi mást. Két hír! Hogy most mégis kommentárt fűzök ehhez a két hírhez, annak az a magyarázata, hogy van egy közös vonásuk. A kollégiumokban élő hallgatók kapcsolatának javításáról szólnak. Az Eötvös lakóinak száma 36 fő. Meglepő, hogy ilyen nagyszzerű kirándulást tudtak szervezni, akkor, amikor sokan panaszkodnak arra, hogy lehetetlen akár egy irodalmi műsort megrendezni a hallgatók passzivitása miatt. És erre már a József Attila Kollégium lakói szolgáltatnak jó példát. Hagyományosan évenként irodalmi műsorral köszöntik a Költészet Napját. Most úgy sikerült, hogy a rendezvény egybeesett a „három tavasz” ünnepével, a Forradalmi Ifjúsági Napokkal.

Persze szólhatnék a Móra kollégium, vagy az Irinyi kollégium kezdeményezéseiről is. Úgy tü-

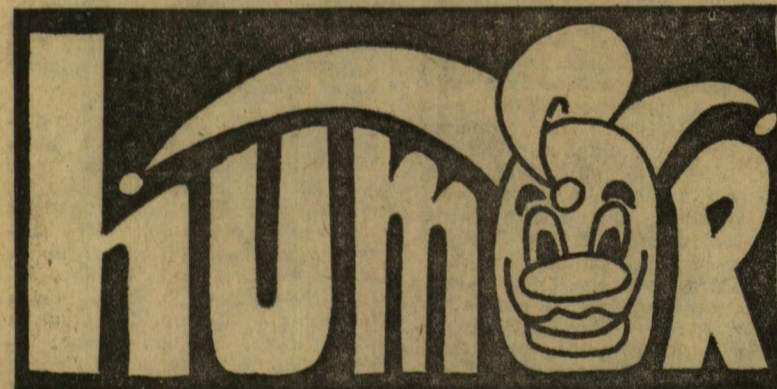
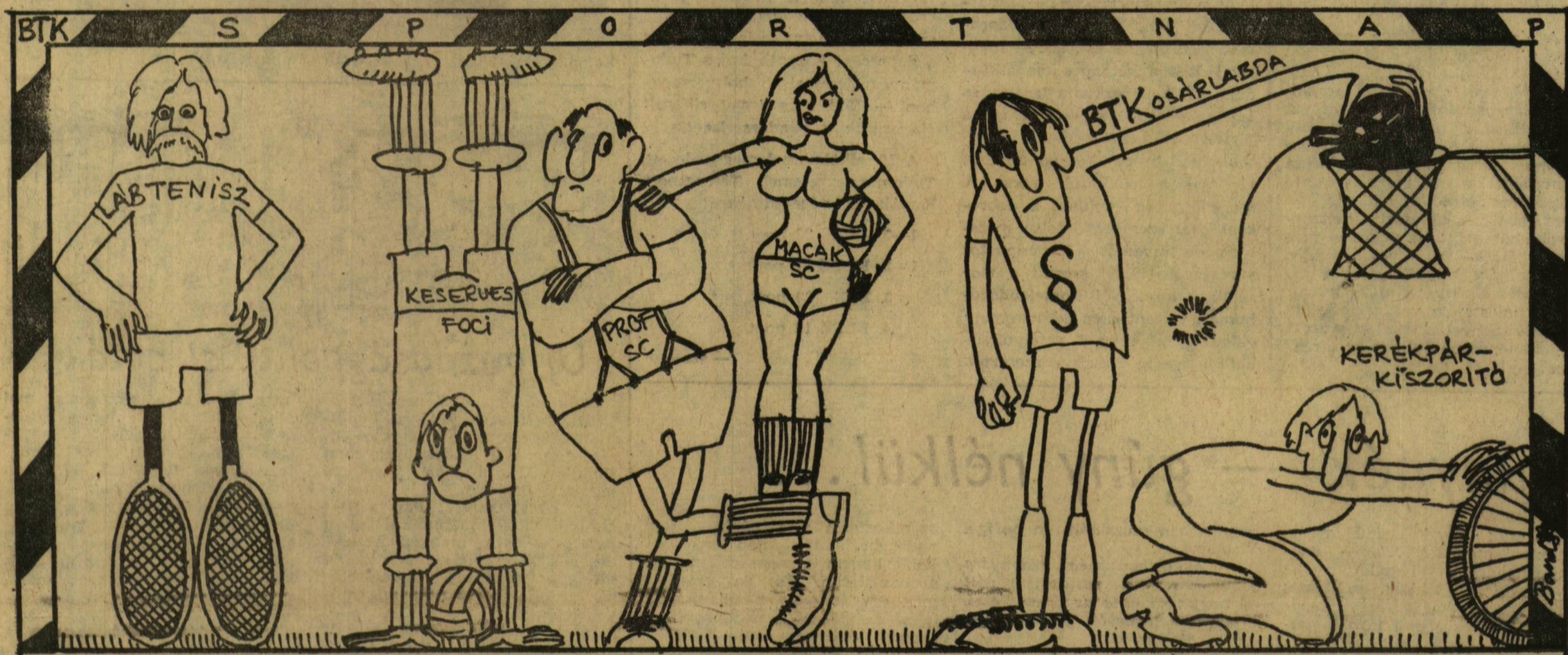
nik — persze lehet, hogy mindent a tollforgató látja így — megindult egy egészségesebb, pezsgőbb kollégiumi élet a városban. Beszélgettem egy kollégiumi titkárral, aki elmondta, a karok segítségével, — és ezen nem csak anyagi segítséget értett — tette szerinte lehetővé a kollégiumi élet fellendítését.

Mások azt mondják, az az „új típusú” kollégiumi rendezvények sikerének a titka, hogy nem szerveznek egyszerre több rendezvényt. Megint mások azt tartják: a legnagyobb baj az, hogy még mindig vannak olyan kollégiumok, ahol „magunknak szervezzük, magunknak élünk!”

A fenti két hír minden esetre olyan példa, ami azt bizonyítja, hogy van lehetőség a kollégiumokban élők kulturális, sport és turisztikai igényeinek a kielégítésére is.

A lehetőség adott! Élni kell vele.

—LES—

Csak a fele tréfa

Külföldi „tanmese”:
Az egyetem rektora átnezi a költészetet, amelyet a fizikai kar dékánja tett elébe és sóhajtván jegyzi meg:
— Miért kell ezeknek a fizikusoknak mindig ilyen drága be rendezés? Bezzeg a matematikai kar csak papírra, ceruzára és radírra kér pénzt. — Némi tüprengés után pedig hozzátesszi: — A filozófiai kar pedig még jobb. Annak még radírra sincs szüksége...
*
Két diák beszélget a Sárkányban:
— Szeretném, ha együtt lenne az összes ösztöndíjazom, amit itt elittam...
— Mit csinál vele?
— Természetesen elinnám itt.
*
Kollégiumi „söder”:
— Ithon vagy Pista? — kérdezi Péter a szomszéd szobába belépeve. — Adj kölcsön egy ötvénest!
— Nem vagyok itthon...
— Ne hazudj, látom itt van a kabátod a fogason.
— Az azért van ott, mert előled a másikban mentem a városba.
*
Kórházi gyakorlat:
Vizsgálat után a szigorló orvos így szól a beteg férjéhez:
— Nem tetszik nekem az Ön felesége.

Mire a férj:
— Már nekem se...
*
Megtörtént:
A professor félbeszakította az előadást és így szól a hallgatókhoz:
— Ha azok ott hátul olyan csendben lennének, mint közepen azok, akik keresztretjvényt fejtenek, akkor ezek itt elől nyugodtában tudnának aludni!
*
Belgyógyászati vizsgálaton:
— Ugye csak olajjal készített eteleket eszik, ahogy tanácsoltam a múltkor — kérdezi az orvos a beteget.
— Hát persze, még a szalonát is olajban sütöm!
*
— Almomban sokszor professzornak látom magam — vallja be egy diák a professzornak. — Mit csináljak Ön szerint, hogy ez az álmom valóra is váljon?
— Aludjon kevesebbet!
*
A turistaútról érkező egyetemistát kérdezik a határon:
— Van valami elvámolni valója?
— Nincs, mindent feketén akarok bevinni...
*
„Középkorú” adjunktus panasza:
— Mikor meglátok egy szép lányt a hallgatóim között min-

dig azt gondolom, bárcsak lennék húsz évvel idősebb.
— Talán fiatalabb?
— Nem. Idősebb, mert akkor már minden mindegy lenne.
*
Élménybeszámoló tanítási gyakorlat után:
— A Jóska volt a legrosszabb gyerek az osztályban. Alig lehetett vele bírni. És tudjátok mi volt a legrosszabb? Az, hogy egyetlen egyszer sem hiányzott...
*
Szülöi értekezleten hallottuk:
— Amikor férjhez mentem őt elméletem volt arról, hogy hogyan kell gyermeket nevelni. Most meg öt gyermekem van és egyetlen egy elméletem sincs.
*
Pedagógusok állítják:
Egyes gyerekek úgy viselkednek, mintha nem lennének szülei. Ez azonban csak azért van, mert a szüleiük úgy viselkednek, mintha nem lennének gyerekeik.
*
Cinikus:
Az, aki tudja mindennek az árát, de nem ismeri semminek az értékét.
*
Megfigyelés:
A légyáraknak is vannak tüpustervei.
*
Tanács pályakezdőeknek:
Sohase bizzatok olyan kollégákban, akik semmilyen hibát nem találnak a főnökeikben!
*
Nemcsak jogászoknak:
Mégfontolandó, hogy van olyan, aki nem bűnös, mégis elnézést érdemel.
*
Bölcsesség:
Sok szorgalom lehetséges zseni nélkül — de zseni nincs szorgalom nélkül.
*
Leendő orvosok figyelmébe:
Egészséget pénzen vásárolni nem lehet — mégis mindenért megfizethetünk vele!
*
Szemorvosai tanács:
Ügyeljenek a higiéniára — ne hintetek port senkinek a szemébe!
— ó — na

TÖRI—DILI—BULI

...Itt a Sobri Jóska Betyáradó, a Kandúr-pandúr hullámhosszon, az 1241., 1526., 1711., 1849., valamint az 1949 méteres rövidhullámon! Megkezdjük partizán-adásunkat, féláron... — ezzel a bevezető szöveggel kezdődött a tanárképző főiskola történelem szakos hallgatóinak vidám, április-köszöntő műsora, amelyen valamennyi évfolyam képviseltette magát egy-egy rövid számmal. Először érdekes történeteket hallhattunk az áprilisi elsejei „bolondozás” népi hagyományairól, majd az Önök kérték című történelmi kívánságműsor követekezett. Az albérlők és ágyrajárok népes diák-seregének nyújtott rendkívül értékes segítséget a Házinének pszichoanalógiája című áltudományos értekezés. Gregor László II. éves hallgató Puskamódszer-tan című, gyakorlati bemutatókkal tarkított előadása minden bizonnyal a testvérintézmények hallgatóinak érdeklődését is felcsigázná... A harmadévesek Szovjetunióbeli élményeiket elevenítették fel. Tájégségnek megfelelő népviseletbe öltözött balletkaruk az Orosz disco című sláger ritmusára roptak a táncot.

volt. Egy röpke, meghitt pillanat erejéig tanúi lehettünk Hunyadi Mátyás és Rákosi Mátyás találkozásának is. („Mátyások egymás között.”)
A vetélkedő fődíját a harmadik évfolyam vehette át, egy nagynyári dobozt — sok-sok csokival. Sajnos, az est csúcspontja, a Béna M. (alias: Boney M.) együttes fellépése elmaradt. Az együttes felkészült ugyan, csak éppen a közönség bizonyult felkészületlennek... A sör hatására többen összetévesztették az ajtót az ablakokkal, mások emésztési rendellenességeiknek adtak hangot — sajnos — nyilvánosan.
Ez a szakest is bizonyította, amit a főiskolai hétfő rendezvényei. Mégpedig: nem ártana, ha egyes hallgatók (és oktatók!) rájönnének: bármennyire is sikk manapság lezsernek és felszabadultnak lenni, a makarenskij pedagógia lényege nem a mértéktelen szeszfogyasztásban nyilvánul meg...
D. L.

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságainak lapja
Felölős szerkesztő:
DR. SZABÓ MAGDOLNA
Szerkesztőség: 6720 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 12-119
Megjelenik havonta kétszer
Ára: 1,50 forint (Előfizetési díj egy évre 24 forint)
Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai
Kiadja a Csongrád Megyei Lankádó Vállalat Szeged. Tanácskozátszakszervezet
újtja 10 sz. 8740
Telefon: 12-633 Telex: 82-282
Felölős kiadó: Kovács László igazgató Szegedi Nyomda Szeged
Bajcsy-Zsilinszky u. 28. 6720
1979. IV. 11. — 1849
Felölős vezető: Dobo József igazgató